स च तस्याः पतिः क्रोधाद् गत्वा बध्यम् उदीर्य च
सत्रे सुन्दरकस्य आशु वारयामास भोजनं । 157
ततः सुन्दरकः खिदात् तं देशं त्यक्तुम् उद्यतः
ज्ञानन्न् उत्पतने व्योम्नि मन्त्रं गोवाटशिक्षितं । 158
ततो ऽवतारे ऽप्य् अपरं शिक्षितं श्रुतविस्मृतं,
तद् एव शून्यगोवाटहर्म्यं निशि पुनर् ययौ । 159
तत्र तस्मिन् स्थिते प्राग्वत् कालरात्रिर् उपेत्य सा
तथा एव उत्पत्य हर्म्यस्था व्योम्ना एव उज्जयिनीं ययौ । 160
तत्र अवतार्य मन्त्रेण गोवाटं शाकवाटके
जगाम रात्रिचर्यायै पुनः सा पितृकाननं । 161
तं च सुन्दरको मन्त्रं भूयः श्रुत्वा अपि न अग्रहीत्,
विना हि गुर्वादेशेन संपूर्णाः सिद्धयः कुतः । 162
ततो ऽत्र भुक्त्वा कतिचिन् मूलकान्य् अपराणि च
नेतुं प्रक्षिप्य गोवाटे तत्र तस्थौ स पूर्ववत् । 163
अथ एत्य आरूढगोवाटा सा गत्वा नभसा निशि
विवेश कालरात्रिः स्वं सद्म स्थापितवाहना । 164
सो ऽपि सुन्दरकः प्रातर् गोवाटान् निर्गतस् ततः
ययौ भोजनमूल्यार्थी विपणीम् आत्तमूलकः । 165
विक्रीणानस्य तस्य अत्र मूलकं राजसेवकाः
मालवीया विना मूल्यं जग्रुर् दृष्ट्वा स्वदेशजं । 166

Digitized by Google